

Adevăr sau dreptate!

Stelian Stancu

Nu există absolutul
Decât în Dumnezeu
Dar ne bazăm pe relativul
Și în acela mă aflu chiar și eu.
Nu căutăm idealul
Decât în absolut
Dar ne bazăm pe banalul
Bun mers și este deja absurd.
Nu suntem perfecți
Cu excepția naturii divine
Dar ne bucurăm de cele firești
Și acolo te regăsesc pe tine.
Nu ne amăgim cu universalul
Decât atunci când vrem dreptatea oarbă
Dar ne bazăm pe idealul
Că viața nu ni-i snoabă.
Astfel, baleiem între adevăr și dreptate
Între liniște și nu se poate
Între alb și negru
Dar, mai bine o culoare în toate,
Între a fi și a nu fi
Între a avea și a nu avea
Ca la final să te întrebi:
A mai rămas măcar un dram din fiecare cele toate!?
Să fie dreptate cât se poate, iar diferența să o facă liniștea!?
Să uiți de tine, pentru a te regăsi în propria-ți ființă, poate! ?
Să fii și să nu fii, doar pentru a experimenta transendentalul!?
Adevăr sau dreptate: e un tot sau doar puțin din fiecare și totodată din toate!?